USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **Ing. F. B.**, zastoupeného Mgr. Vlastimilem Šopákem, advokátem, se sídlem Jana Palacha 954/4, Znojmo, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské nám. 1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2005, sp. zn. O - 99/391/2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2009, č. j. 31 Ca 125/2008 - 192, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně ze dne 27. 6. 2005, sp. zn. O - 99/391/2005, bylo potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Znojmo, sp. zn. OR - 91/2005 ze dne 20. 4. 2005, týkající se neprovedení opravy zápisů právních vztahů k nemovitostem z původního přídělu podle dekretu prezidenta republiky č. 28/1945 Sb., o osídlení zemědělské půdy Němců, Maďarů a jiných nepřátel státu českými, slovenskými a jinými slovanskými zemědělci (poř. č. 62 - usedlost č. p. X) v katastrálním operátu v katastrálním území Š. n. M. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, o níž rozhodl Krajský soud v Brně rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2009, č. j. 31 Ca 125/2008 - 192, tak, že žalobu zamítl. Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost, s tím, že současně s kasační stížností požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku.

V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel nejprve velmi obšírně vysvětluje genealogii případu a porušení právních předpisů (včetně ústavních), ke kterým mělo postupem krajského soudu dojít. Dále stěžovatel v textu zmiňuje skutečnosti, ke kterým by měl soud při posuzování nároku na přiznání odkladného účinku přihlédnout. Zbavení vlastnických práv na základě zřejmého omylu při zápisu do evidence

nemovitostí považuje stěžovatel za porušení práv dle Listiny základních práv a Dodatkového protokolu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Nebylo přihlédnuto ani k ústavně zaručenému právu na nabytí vlastnických práv po zesnulých rodičích děděním. Rozsudek Krajského soudu v Brně potvrzuje, že změnu vlastníka v evidenci nemovitostí u katastrálních úřadů lze provést i na základě dokumentu, který nemá zákonem předepsané náležitosti. Ke všem těmto skutečnostem by měl soud při posuzování nároku na přiznání odkladného účinku přihlédnout. K podmínkám pro přiznání odkladného účinku se stěžovatel vyjadřuje následovně: Orgán provádějící řízení o dědictví byl ochoten potvrdit nabytí dědictví, pokud nemovitosti budou evidovány u Střediska geodezie Znojmo a poté u KÚ Znojmo na zesnulého F. B. V roce 2009 mohlo tak být dlouhodobé dědické řízení ukončeno. Právní následky rozhodnutí znamenají pro stěžovatele nenahraditelnou újmu, spatřuje tento ve skutečnosti, že tato možnost byla napadeným rozsudkem zmařena. Rozsudek také ztíží vymáhání ústavně zaručených práv stěžovatele, neboť je závazný pro všechny orgány rozhodující ve věci. Odkladný účinek se nedotkne nabytých práv třetích osob, ani není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný se na výzvu soudu k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nejsou dány podmínky pro vyhovění návrhu. Podle § 55 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) usnesení, jímž se řízení nekončí a jímž se nikomu neukládá povinnost, nemusí obsahovat odůvodnění. Přestože citované ustanovení na daný případ dopadá, Nejvyšší správní soud alespoň krátce k věci dodává: Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná odkladný účinek, jestliže: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu, 2) přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob 3) přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem. Všechny podmínky musejí být splněny kumulativně.

K podmínce ad 1) Nejvyšší správní soud nejprve uvádí, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), musí představovat výjimečný a závažný stav, přičemž důsledky napadeného rozsudku by musely být spojeny právě s okamžitým výkonem rozhodnutí, kterému by proto bylo třeba předejít. Možnost přiznání odkladného účinku má charakter mimořádný, protože soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí (v daném případě by tak dokonce zasáhl do účinků dvou pravomocných rozhodnutí, a tím i do důsledků dvou pravomocně ukončených řízení - správního a následně soudního – viz předchozí judikatura Nejvyššího správního soudu k rozsahu odkladného účinku, který působí nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí). Soud proto může přiznat kasační stížnosti odkladný účinek pouze v případě, že osoba, které byla pravomocným rozhodnutím uložena nějaká povinnost v návrhu na odkladný účinek přesvědčivým způsobem doloží, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro ni znamenaly nenahraditelnou újmu. V daném případě stěžovatel pouze tvrdí, že by mu

výkonem rozhodnutí byla způsobena nenahraditelná újma spočívající ve zmaření možnosti ukončení dlouhodobého dědického řízení (potažmo zmaření možnosti potvrzení nabytí dědictví). Nepředložil však soudu ani přiměřenou specifikaci konkrétní reálné újmy, tím méně podklady, ani důkazy, ze kterých by takto neurčitě tvrzená nenahraditelná újma vyplývala, případně ze kterých by vyplýval rozsah této újmy, aby bylo možno posoudit tvrzené záporné právní následky rozhodnutí. Za těchto okolností zůstává tvrzení stěžovatele pouhým neurčitým, a navíc ničím nepodloženým tvrzením. To jistě nepostačuje k tak závažnému zásahu, jakým je zásah do právních účinků dvou pravomocných rozhodnutí - pravomocného soudního rozsudku a předcházejícího pravomocného správního rozhodnutí. Institut přiznání odkladného účinku je svou povahou institutem mimořádným, který není možno používat tím způsobem, že by byl přiznáván na základě neurčitých, nepodložených nebo neprokázaných tvrzení.

Dále je nutno podotknout, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku pravomocného rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Nemůže být tedy prostředkem, jak v podstatě zamýšlí stěžovatel, který by měl odvrátit účinky pravomocného rozhodnutí pouze a jenom z důvodu stěžovatelem namítané a hypoteticky možné věcné nesprávnosti rozhodnutí. Takto extenzivní užití institutu odkladného účinku, který by se opíral o jakési předběžné posouzení pravděpodobného úspěchu kasačních námitek, by z kasační stížnosti učinilo de facto řádný opravný prostředek. Přiznáním odkladného účinku se prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno; tímto zákonným postupem ovšem není přiznání odkladného účinku, ale až meritorní výrok o kasační stížnosti. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil slovy o nenahraditelné újmě.

Poněvadž Nejvyšší správní soud neshledal první a podstatnou podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (vznik nenahraditelné újmy na straně stěžovatele), nebylo již třeba zkoumat podmínky další, jež musejí být naplněny kumulativně. Proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu